

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница се издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е 30 сребърни гроша, а за тѣтъ мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то меджидіе ше ся прѣма за 20 гр. рубли-та за 16 гр. и франкѣ-та за 4 $\frac{1}{2}$ гр. Спомоществованія-та трѣба всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ грунѣ, или въ Австрійскы пощенскы тилбры (пулове) на Редакторѣ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія сѣ вмѣстятъ по 2 гр. на редѣ-тъ.

Година 4.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 5 ІУЛІЙ 1879.

Брой 27.

ИЗВѢСТІЕ.

Понесе нѣкои отъ настоятели-тъ ни ся оплакватъ че спомоществователи-тъ не искали да плащатъ въ рубли споредъ цѣнѣ-тъ забѣлѣсенѣ въ "Зорницѣ," извѣстиямы имъ че, за облекченіе въ трудове-тъ имъ, цѣна-та на вѣстникѣ-тъ за шестъ мѣсеца ше бѣде $\frac{1}{2}$ бѣло меджидіе, и тѣ можѣтъ да прѣматъ и други сребърны пары, споредъ текущѣ-тъ имъ цѣнѣ, сравненѣ съ текущѣ-тъ цѣнѣ на меджидіе-то, въ мѣсто-то длѣто живѣятъ.

Искренно благодаримъ на почитаемы-тъ си настоятели за трудове-тъ, които полагаѣтъ за да увеличатъ число то на спомоществователи-тъ на "Зорницѣ," и молимъ ги да ни проводятъ, колкото е възможно по-скоро, спомоществованія-та за идущи-тъ шестъ мѣсеца отъ текущѣ-тъ годишъ.

Извѣстиямы на онѣзи отъ спомоществователи-тъ си, които ни сѣ прѣдплатили само за шестъ мѣсеца отъ текущѣ-тъ годишъ, че врѣме-то на тѣхны-тъ спомоществованія вече сѣ свѣрши, и че нѣй не ше можемъ слѣдъ този брой да имъ пращамъ вѣстници-тъ ако не побѣрзатъ да ни прѣдплатятъ и за други-тъ шестъ мѣсеца на годишъ-тъ.

СТРАХЪ-ТЪ ГОСПОДЕНЬ.

Соломонъ говори че "начало на мѣдрость-тъ е страхъ Господень." Ако челоуѣци-тъ и да не можѣтъ да сѣ усовѣршенствуватъ въ мѣдрость-тъ само съ страхъ-тъ Господень, тѣ почнуватъ да ставатъ мѣдри, щомъ като почнѣтъ да сѣ страхуватъ отъ Бога. Тѣ, нанстина, не можѣтъ да сѣ спасятъ отъ грѣхове-тъ си само чрѣзъ страхъ-тъ, но страхъ-тъ може да ги подбужда тѣй щото да сѣ покаѣтъ отъ грѣхове-тъ си и да прибѣгнѣтъ при Іисуса Христѣ, който тогава ше ги спасе. Ное, подбудѣнъ отъ страхъ-тъ, направилъ ковчегъ-тъ. Нанстина, само страхъ-тъ не избави Ноя, но го подбуди да направилъ онова което бѣше нужно за избавленіе-то му отъ потопъ-тъ. Прочее, Соломонъ казва че страхъ-тъ Господень е начало-то на мѣдрость-тъ, защото ако не сѣ страхувамы отъ Бога, не щемъ да сѣ стараемъ да отбѣгнемъ наказаніе-то му; по той го нарича само начало-то на мѣдрость-тъ и нищо повече, защото ако само сѣ страхувамы отъ Бога, безъ да дѣйствувамы както трѣба, пакъ ше погынемъ.

Вѣлѣждѣ сѣ намиратъ хора, които не сѣ боятъ отъ Бога. Отъ тѣхъ нѣкои сѣ обхождатъ тѣй като да нѣма Богъ. Тѣ никакъ не обръщатъ вниманіе на за-

конъ-тъ му, и въ всякой случай правятъ каквото искатъ. Тѣ считатъ Слово-то Божіе като ветхѣ приказкѣ, и ученія-та Іисусовы като праздни думы. Тѣ забравятъ Създателя си, и понекога даже сѣ съмняватъ да ли има Създатель; тѣ пренебрѣгаватъ изнекванія-та на Върховный-тъ си Владѣтель, и прѣзиратъ милость-тъ Христовѣ. Соломонъ нарича онѣзи, които сѣ обхождатъ тѣй, безумни. И, нанстина, колкото учени и да сѣ, тѣ никакъ не сѣ мѣдри; колкото образовани и да сѣ, тѣ сѣ още лишени отъ само-то начало на мѣдрость-тъ; и колкото способни и да сѣ въ нѣкои отношенія, тѣ трѣба пакъ да сѣ считатъ глупци. Господь тѣй ги нарича, и тѣ сами слѣдъ врѣме ше познаѣтъ глупость-тъ си и ше сѣ раскаиватъ. Челоуѣци-тъ може да не припознаватъ Бога, но, при все това, той сѣществуетъ; тѣ може да не уважаваѣтъ законъ-тъ на Върховный-тъ Владѣтель, но, при все това, той владѣе, и съ врѣме ше тури законъ-тъ си въ дѣйствіе; тѣ може сега да прѣзиратъ милостивы-тъ обѣщанія и праведны-тъ заплащанія Божіи; но, при вѣщко-то имъ равнодушіе, праведни-тъ послѣ ше свѣтѣтъ като звѣзды-тъ, а нечестивы-тъ вѣчно ше погынатъ. Безстрахливость-та на безбожници-тъ е свѣсѣмъ глупава, защото Богъ дѣйствително сѣществуетъ.

Други пакъ не сѣ страхуватъ отъ Бога, защото го считатъ толкова милостивъ, щото не трѣба да сѣ боѣтъ отъ него. Каквото и да правятъ, тѣ все си казватъ: Богъ е милостивъ. Тѣ повече слушаѣтъ страсти-тъ си нежели гласъ-тъ Божій; тѣ уважаваѣтъ паричны печалбы, плотскы наслажденія и земны почести, повече отъ колкото истинѣ-тъ, правдѣ-тъ и любовь-тъ; тѣ постоянно и своевольно прѣстѣпаватъ законъ-тъ Божій; но, при все това, не сѣ страхуватъ отъ Бога, защото, споредъ тѣхъ, Господь е толкова милостивъ щото не трѣба да сѣ боѣтъ отъ него.

Тѣхна-та глупость не е по-малка отъ глупость-тъ на самы-тъ безбожници. Тѣ, нанстина, припознаватъ че има Богъ; но сѣщество-то, на чѣйто милость тѣ сѣ уповаваѣтъ, не е сѣщинскый Богъ. Сѣщинскый-тъ Богъ не е никакъ такъвъ какъвто тѣ си въображаваѣтъ, и слѣдователно надежды-тъ имъ сѣ свѣсѣмъ безосновны. Челоуѣци-тъ не можѣтъ да промѣняватъ свойства-та Божіи съ думы-тъ и съ исканія-та си. Каквото и да мыслятъ и да говорятъ тѣ, Богъ ше остане сѣщій отъ вѣка и до вѣка. Цѣлъ свѣтъ не бы могъ да направилъ най-малко промѣненіе въ характеръ-тъ Божій; и какъвъ е неговый-тъ характеръ и какво е негово-то расположеніе къмъ челоуѣцы-тъ, нѣй трѣба да сѣ научимъ отъ Слово-то му. Прочее, какво можемъ да сѣ научимъ отъ това Слово? Казва ли то

че Богъ е толкова милостивъ щото не трѣба да сѣ боимъ отъ него? Не; то не казва тѣй. Нанстина, то учи че Богъ е дълготѣпеливъ и многомилостивъ. Милость-та му е толкова голѣма щото даде и Сына си жертвѣ за да може да покаже милость-тъ си на цѣлъ свѣтъ. Той е до толкова милостивъ щото е готовъ да прости беззаконія-та на най-лошы-тъ, и да излѣчи пороцы-тъ на най-развратны-тъ. Но, въ сѣщко-то врѣме, Слово-то му учи че Богъ е и праведенъ и святъ. Колкото обыча грѣшны-тъ, той толкова и мрази нечисты-тъ имъ пѣтица и неправды-тъ имъ дѣла. Той е дълготѣпеливъ, и чака дни, мѣсецы, и даже години за да сѣ оставятъ челоуѣци-тъ отъ нечисты-тъ си пѣтица и да напушѣтъ неправды-тъ си дѣла; но ако тѣ пакъ постоянствуватъ въ тѣхъ, то ше дойде едно врѣме, когато Господь не ше да ги търпи вече.

Господь е много милостивъ; той е готовъ да прости най-голѣмы-тъ грѣшници даромъ, безъ жертвы, безъ сѣжпы припощенія, и безъ телесны мѣжы; той е готовъ да ги прости съвѣршенно, да излѣчи венчкы-тъ имъ беззаконія и да не помни вече ни едно отъ прѣстѣпленія-та имъ, ако тѣ сѣречно и искренно сѣ покаѣтъ за грѣхове-тъ си, ако оставѣтъ грѣшны-тъ си пѣтица и сѣ прѣдадѣтъ на Христа. Богъ, обаче, утвърдява по най-ясенъ начинъ, че нѣма милость за онѣзи, които постоянствуватъ да грѣшѣтъ. Богъ утвърдява че не ше да прѣеме онѣзи, които упорито слѣдватъ да забравятъ законъ-тъ му, да прѣстѣпаватъ заповѣди-тъ му, и да сѣ покоряваѣтъ на страсти-тъ си. Той говори че не ше сѣ покаже милостивъ къмъ онѣзи, които слѣдватъ прѣзъ живота си да лѣжѣтъ и не правдаватъ други-тъ; но, напротивъ, че ше наложи на тѣхъ едно страшно наказание.

Това като е тѣй, мѣдро ли е да слѣдваемъ да вървимъ въ грѣшны-тъ си пѣтица, като говоримъ: "Господь е милостивъ; той ше мя прости." Мѣдро ли е да сѣ уповавамы на милость-тъ Божій като слѣдваемъ постоянно да сѣ противимъ на волѣ-тъ му? Такава постыжака бы была свѣсѣмъ глупава. За да станемъ мѣдри, трѣба тѣй да сѣ страхувамы отъ Бога, щото да сѣ оставимъ отъ венчкы-тъ си грѣхове.

Но-добрѣ е челоуѣкъ да слуша Бога отколкото да прави чудеса, казва Лютеръ. И самъ Богъ говори че е по-добрѣ да му сѣ покорявамы, нежели да му приносимъ жертвы.

Внимавай да не обидѣшъ Іисуса щото да тя остави; защото ако той тя остави, при кого ше можешъ да намѣришь убѣжище?

ДВИЖЕНІЕ-ТО НА ЗВѢЗДЫ-ТЪ.

2.

Противници-тъ на Галилея, обаче, още не искаѣтъ да сѣ убѣдятъ. Тѣ мразѣтъ и Галилея и телескопъ-тъ му, и за това не искаѣтъ даже и да погледѣтъ на небе-то прѣзъ увеличително-то стѣкло. Открытіе-то на новы-тъ спѣтници сѣ отхвърли като най-вредително еретическо. Хора-та тогава не можѣтъ да повѣрватъ че е възможно да сѣществуватъ такыва спѣтници, защото тѣ повече сѣ основаваѣтъ на своѣ-тъ логику отъ колкото на научны-тъ изслѣдованія. Слѣдующе-то изложеніе отъ единъ знаменитъ астрономъ, на онуй врѣме, показва каквы сѣ были тѣхны-тъ разсѣженія върху този прѣдмѣтъ: "Въ главѣ-тъ на всѣкое животное има само семь прозорци, сир. двѣ ноздры, двѣ очи, двѣ уши и една уста, прѣзъ които въздухъ-тъ влиза въ тѣло-то за да го освѣтлява, стоилява и храни. Така и на небе-то има двѣ благоприятны звѣзды (Юпитеръ и Венера), двѣ неблаприятны (Марсъ и Сатурнъ), двѣ свѣтила (слѣнце-то и Луна-та), и още Меркурій който стои равнодушенъ: венчкы семь на брой. Отъ това и отъ други явленія на природѣ-тъ става явно че не може да има повече отъ семь планеты. При това, спѣтници-тъ, които новы-тъ астрономъ казва че е открылъ, не сѣ виждатъ съ голо око и, като е тѣй, тѣ не можѣтъ да иматъ какво годѣ вліяніе върху земѣ-тъ; слѣдователно тѣхно-то сѣществуваніе бы было бесполезно, и заради това тѣ не сѣществуватъ. Освѣтъ туй, Еврей-тъ и други-тъ стари народи, както и сегашни-тъ Европейци, сѣ раздѣлили седмѣ-тъ на семь дни, и сѣ нарекли всѣкой единъ день споредъ име-то на всякъ планетѣ. Сега да умножимъ нѣй число-то на планеты-тъ, ше каже да вървимъ на противъ венчкы-тъ тѣзи стары распорѣжанія."

Тѣзи възраженія, колкото слабы и да бѣхъ, на мнозина сѣ виждаѣтъ доста убѣдители. Но великый-тъ астрономъ хладнокрѣвно имъ отговаряше съ тѣзи думы: "Тѣзи доводи можахъ едно врѣме да пы убѣдятъ че нѣма повече отъ семь планеты, но сега тѣ не можѣтъ да унищожатъ онѣзи новы планеты, които вече сѣ открыты и които дѣйствително сѣществуватъ." Противници-тъ, като сѣ усаѣхѣтъ слаби, потерѣхъ помощь отъ Католическѣ-тъ Церкви за да сѣ борятъ съ новѣ-тъ системѣ. И тѣй Черква-та повыка Галилея на сѣдѣ прѣдъ високо-то сѣ сѣдилище, провъзгласи негово-то ученіе за еретическо и го принуди да сѣ обѣщае че той нѣма нито да говори, нито да пише за движеніе-то на земѣ-тъ и за неподвижность-тъ на слѣнце-то. Слѣдъ шестнадесетъ години Галилей прѣстѣпи свое-то обѣ-

щаніе, като напечата единъ книгъ, чрѣзъ който защищаваше Коперниковъ-тъ системъ. Това даде поводъ за да го по-выкатъ пакъ въ Римъ, и да го затворятъ въ тъмницѣ. Ако и да не го държаша за дълго време зарѣнъ, все пакъ го принудиха да прѣвара останалъ-тъ частъ на живота си подъ строгъ надзоръ. Прѣзъ това време много отлични чело-вѣци отъ Италіѣ и отъ други страни го посѣщаваша; помежду тѣзи посѣти-тели бѣше и Англійскій-тъ поетъ, Мил-тонъ.

Кждѣ края на петнадесетий-тъ вѣкъ, единъ благороденъ мъжъ отъ Давіѣ, на име Тихо Брахе, ся посвяти въ на-блюденіе на звѣзды тѣ. Данскій-тъ царъ въздвигна на единъ малкъ островъ е-динъ обсерваторіѣ за него, и го снабди съ венчкы-тъ срдства, нужды за тѣ-зи работъ. Тихо Брахе самъ си напра-ви порядъ-та, които му трѣбваша, и чрѣзъ тѣхъ той гледаше небеса-та цѣлы два-десетъ и една години. Тѣзи негова по-стоянна работа бѣше забѣлжителна и-менно за това че той, безъ да ся гры-жи да основе нѣкой своѣ системъ, или да поддържа системъ-тъ на нѣкой другъ астрономъ, гледаше само да съ-бере фактове, които да бждѣтъ поле-зни на онѣзи които идѣтъ слѣдъ него. Той наблюдаваше венчкы-тъ планетъ, но особно вниманіе даваше на движе-ніѣ-та на Марса и на Лунъ-тъ.

Тихо Брахе не приѣмаше напълно ни-то Коперниковъ-тъ, ни то Итоломеевъ-тъ теоріѣ; но поддържа че планетъ-тъ ся движатъ около слънце-то и че слънце-то заедно съ планетъ-тъ ся дви-жи около земѣ-тъ.

Фактове-тъ, които Тихо Брахе научи, послужиха слѣдъ малко за здравъ о-сновъ на системъ-тъ на единъ другъ астрономъ, който чрѣзъ тѣхъ откри мно-го полезны естествены закны. Този естествоиспытатель бѣше Кеплеръ, ро-денъ на 1571, въ Германіѣ. Той прие Коперниковъ-тъ системъ, и, понеже Тихо Брахе прѣдварително бѣше далъ точны свѣдѣнія за мѣстоположеніе-то на Марса въ разны врѣмена, Кеплеръ ся опыта да намѣри законы-тъ, споредъ които Марсъ трѣба да ся намира на тѣзи мѣста въ забѣлжены-тъ отъ Брахе врѣме-на. Ако той и да продължаваше старанія-та си за нѣколко години, слѣдствіѣ-та на неговы-тъ изчисленія не въззохъ споредъ дадены-тъ фактове на Ти-хо Брахе. Разлика-та помежду положеніе-то на Марса, споредъ неговы-тъ из-численія, и положеніе-то на тѣзи пла-нетъ, споредъ наблюденія-та на Тихо Брахе, бѣше осмь минути отъ единъ градусъ.

Кеплеръ не вѣрваше че такъвъ добръ а-строномъ, като Тихо Брахе, бы напра-вилъ единъ погрѣшкѣ отъ осмь минути; и за това той се да ся съмнѣва за не-тинность-тъ на второ-то до тогава прие-то астрономическо начало, спр. че пла-нетъ-тъ ся движатъ по съвършенны крѣ-гове. Той по-напрѣдъ искаше да узнае по-какъвъ начинъ можеше да ся опише единъ другъ видъ крѣгъ, който да не е съвършенъ но околчестъ. И тѣй той забодѣ двѣ иглы на единъ дѣскѣ, малко отдалечены една отъ другъ; на тѣзи двѣ иглы той за-върза крайща-та на единъ нишкѣ, мал-ко по-длъжка отъ разстояніе-то между иг-лы-тъ; тогава като обтягаше нишкѣ-тъ съ острѣ-тъ частъ на едно молизо, описа съ нѣжъ на дѣскѣ-тъ, първо, е-динъ-тъ половинъ, и, послѣ, другъ-тъ половинъ на искаемый-тъ крѣгъ. То-

зи крѣгъ ся казва *елипсъ*, и мѣста-та, дѣ-то ся закачены иглы-тъ, ся наричатъ *фокуси* (зажигателны точки).

Тогава Кеплеръ като си прѣдположи че Марсъ и земѣ-та ся движатъ по та-къва елипсы, а слънце-то стои на единъ отъ тѣзи фокуси, той намѣри че него-вы-тъ изчисленія ся съобразявахъ съ на-блюденія-та на Тихо Брахе.

За да ся увѣри дали тѣзи неговатеоріѣ е истина, той ѣжъ приложи и на дру-гы-тъ планетъ и, като намѣри че и тѣх-ны-тъ движенія могатъ да ся тълку-вать споредъ тѣзи теоріѣ, Кеплеръ за-ключи че *всичкы-тъ планетъ ся движатъ по елипсы, които иматъ слънце-то на е-динъ отъ свои-тъ фокуси*. Това ся на-рича *прѣзъ законъ на Кеплера*.

Послѣ това той почна да дри бър-зинъ-тъ съ който една планета ся дви-жи въ разны части на орбитѣ-тъ си (иждѣ-тъ си), и намѣри че всякоя пла-нета ся движи съ такава бързина, що-то ако си въобразимъ че потеглимъ нѣ-колко линіи отъ фокуса до орбитѣ-тъ ѣ, то ще намѣримъ че *тѣзи линіи заклю-чаватъ въ себе си равны пространства въ равны врѣмена*. Това ся нарича *второй законъ на Кеплера*.

Кеплеръ, ако и да бѣше открылъ законы-тъ на движенія-та на всѣ-кой планетѣ, той пакъ не оста-ваше доволенъ. Той помисли че пла-нетъ-тъ ще да иматъ нѣкое отношеніе помежду си, и, наистинѣ, слѣдъ осмь-надесетъ-годишно извѣредно стараніе, той намѣри че *квадрати-тъ на периоди-чески-тъ врѣмена на планетъ-тъ ся от-насятъ единъ къмъ другъ, както кубове-тъ на тѣхны-тъ средни разстоянія отъ слънце-то*. Това ся казва *третій законъ на Кеплера*.

Когато Кеплеръ ся трудеше да дока-же послѣдній законъ, венчкы-тъ учени чело-вѣци му ся приемывахъ, защото той почна просто отъ прѣдположенія, безъ да има да ся основава на нѣщо си. О-баче, той бѣше толкова увѣренъ въ исти-ность-тъ нѣмъ, што той каза въ прѣд-говоръ-тъ на книгъ-тъ, въ който об-народва своѣ-тъ теоріѣ:

“Работа-та ся свърши, книга-та ся на-писа, нека ѣжъ чете който нека, или се-га или слѣдъ врѣме: за мене е все едно. Богъ е чакалъ тълкователь на свои-тъ дѣла тѣкмо шесть хыляды години; прочее какво ще стапе, ако и моя-та книга почака поне единъ вѣкъ чело-вѣкъ, който да ѣжъ чете и да ѣжъ разбере.”

Тѣзи Кеплерова система е общепріе-та въ днешно врѣме, но тя нѣкакъ крѣ-во ся нарича *Коперникова система*.

АМЕРИКАНСКО-ТО ДѢВНЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ВЪ ЦАРИГРАДѢ.

Испытанія-та на това училище почна-хъ въ понедѣльникъ минѣлѣ-тъ седмицѣ. Въ този день ся испытахъ ученичкы-тъ отъ приготовително-то отдѣленіе, които ся отговориха добръ въ прочитъ, чисел-телици и землеописаніе. Испытанія-та на ученичкы-тъ отъ главно-то училище почнахъ въ вторникъ и ся продължихъ за три дни. Повече отъ испыты-тъ бѣхъ на Англіскій языкъ, който е языкъ-тъ на училище-то; но чухмы да ся испы-вать нѣкон отъ момичета-та и на Фреп-скій и Арменскій языкъ. При всичко, че тѣзи години нѣмаше ученичкы, кои-то да свършватъ курсъ-тъ на училище-то, слушатели-тъ пакъ останяхъ много задоволены отъ испытанія-та. Момичета-та ся испытахъ отъ землеописаніе, уметвен-

и и практичнѣ числителици, отъ Ан-гліскѣ и Фрепскѣ грамматикѣ, бота-никѣ, физиологіѣ, Св. Исторіѣ и Еван-геліе-то; при това, имаше и пѣаніе и свиреніе на пѣяно. Момичета-та толкова добръ бѣхъ научили Англіскій языкъ што тѣ бѣхъ въ състояніе да издр-жатъ добры испыты върху горѣречены-тъ прѣдмѣты на този языкъ. Двѣ Българ-скы дѣвойкы отъ Шуменъ много ся от-личиха съ успѣхъ-тъ си. Когато постѣ-нихъ въ училище-то, минѣлѣ-тъ есенъ, тѣ не знаяхъ ни то единъ Англіскѣ ду-мъ; но, вътрѣ въ осмь деветъ мѣсеца, тѣ ся направили доста голѣмъ успѣхъ.

Испытанія-та нецѣло показватъ че о-бразованіе-то, което това училище дава, не е повърхностно по коренно. Учител-кы-тъ неуморимо ся стараѣтъ за раз-витіе-то на уметвенны-тъ и нравственны способиности на ученичкы-тъ си. Тѣхна-та цѣль не е само да напълнятъ главы-тъ на ученичкы-тъ съ знаніе, но така да обработятъ умове-тъ нѣмъ што да могатъ тѣ да ся ползуютъ отъ знаніе-то, ко-е то вече ся придобили, и още да могатъ сами да убогатятъ знаніе-то си въ бждѣ-ще; и испытанія-та показвахъ че учител-кы-тъ доста ся сполучили въ тѣзи си цѣль.

Петѣкъ, послѣдній день на испытанія-та, ся бѣше опрѣдѣлил за пѣнѣаніе-то на единъ *Кантатѣ*, или музикално съчи-неніе, нарѣчено *Царица на Цвѣта-та*. Това съчиненіе състоеше отъ нѣколко части, нѣкон отъ които ся пѣхъ отъ венчкы-тъ, нѣкон отъ двѣ или три, а нѣ-кон само отъ единъ отъ ученичкы-тъ.

По причинѣ на изрядно-то мѣстоположеніе на това училище, на хубаво-то му здаше, и най-вече по причинѣ на спо-собность-тъ и неуморимы-тъ трудове на учителкы-тъ, число-то на ученичкы-тъ ся повече и повече увеличава.

Надѣямы ся че помежду новы-тъ у-ченичкы, които ще дойдѣтъ идущѣ-тъ години, ще има и нѣколко повече отъ Българіѣ.

Училище-то за идущѣ-тъ години ще ся отвори на 4/16 Септемврій, 1879. Заплата-та е 25 л. т. за години за онѣзи кои-то живѣятъ въ училище-то, 6 л. т. за онѣзи отъ ученичкы-тъ които живѣятъ у дома си, и при това още 6 л. т. за ученіе пѣяно.

ОРГАНИЧЕСКИЙ УСТАВЪ НА ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

ГЛАВА VI.

(Продълженіе).

Губернско представительство.

Чл. 139. — Губерніята се прѣдста-влява прѣдъ ежда отъ прѣдѣдателя на Главний Свѣтъ, който въ сѣщото врѣ-ме е и прѣдѣдатель на Губернската коммисія. Тоя прѣдѣдатель, отъ своя си воля или по покана отъ Губернатора, прави венчки съхранителни или възбра-нителни актове за проерочка или за за-губване на право относительно до пра-вата на Губерніята.

Провѣренъ прѣписъ отъ венчки дѣла на дѣло-производството трѣбува да се прѣдава на Губернатора, пакъ тѣи оста-ятъ нищо.

Чл. 140. — Въ сесията прѣзъ Се-птемврій, Губернаторѣтъ дава отчетъ на Главний Свѣтъ, съ единъ подробенъ докладъ, за положеніето на Губерніята и на различнитъ общи служби. На дру-гата обикновена сесія той му прѣд-

ставя докладъ върху работитѣ, които трѣбува да му бждѣтъ подложени прѣзъ тая сесія.

Чл. 141. — Губернаторѣтъ приготвя Проектъ за бюджета на Губерніята и е длженъ да го съобщи на Губернската коммисія, заедно съ запискитѣ за негово подкрѣпеніе, най-малко прѣдъ десетъ дни прѣдъ да се отвори септемвр-ската сесія. Бюджетѣтъ разгледанъ и рѣшенъ отъ Главний Свѣтъ, окончател-но се уряжда по една заповѣдь отъ Глав-ний Губернаторъ.

Ако нѣкой Главенъ Свѣтъ прѣсече да запише въ бюджета нѣкой кредитъ доволенъ да покрие разноскитѣ които му ся натоварени отъ закона, като напр. каквито ся разноскитѣ за размѣщаніе на жандармеріята, за държаніе на тъ-мницитѣ, или разноски, които ся за да се отплатятъ дългове, които трѣбува да се платятъ тоя кредитъ записва въ бю-джета отъ себе си Главний Губернаторъ. Никакъвъ другъ кредитъ не бива да се отвори на своя глава въ бюджета на Губерніята.

Чл. 142. — Главний свѣтъ слуша и разсѣква смѣтки на администраціята, ко-то му ся прѣдставени отъ Губернатора, и които досягатъ приходитѣ и разноски-тъ на губернский бюджетъ. Смѣткитѣ трѣбува да бждѣтъ съобщени на губер-нската коммисія, съ колкото записки трѣбуватъ за подкрѣпеніе, прѣдъ десетъ дни най-малко прѣдъ да се отвори Се-птемврската сесія. Што има да забѣ-лѣжи Главний Свѣтъ върху смѣткитѣ, прѣдставени нему на разгледаніе, оп-раца го право чрѣзъ прѣдѣдателя си до Гл. Губернаторъ. Тия смѣтки, врѣ-менно одобрени отъ Главний Свѣтъ, ставатъ окончателно одобрени по ед-на заповѣдь издадена въ форма на *еднъ правилникъ* отъ публична администрація.

Чл. 143. — Прѣчисленитѣ бюджетны смѣтки на губернии-тъ се обнародватъ чрѣзъ вѣстникитѣ.

Чл. 144. — Губернската коммисія състои отъ трима членове. Тя си има за прѣдѣдатель по право прѣдѣдателя на Главний Свѣтъ. Двѣмата и друга членове вършатъ едно по друго служби-тъ на секретаръ.

Членовѣ на губернская коммисія не зпматъ никаква заплата или възна-гражденіе ако ся жители на главний градъ на губерніята. Въ противенъ слу-чай Главний Свѣтъ може да имъ от-реди едно възнагражденіе.

Кога се случи да нѣма нѣкого отъ членове-тъ, или му се не може да дойде тогава го замѣща врѣменно единъ отъ най-старитѣ главни свѣтъници, които ся намиратъ въ града, дѣто е съдѣлището на губерніята. Губернската коммисія е избрана за една година въ сесията прѣзъ мѣсець Септемврій. Тя се съби-ра най-малко по еднажъ на мѣсеца. Службитѣ на членъ отъ губернская коммисія ся несъвѣстими съ службитѣ на депутатъ въ Областното Собраніе.

Чл. 145. — Губернаторѣтъ или не-вий повѣренникъ приѣждетъ въ зае-даніята; него трѣбува да чуятъ когато поиска.

Началици-тъ на административны служби въ губерніята длжны ся да даватъ словесно или писменно венчки свѣдѣнія, които нѣмъ би поискала губер-нская коммисія върху работи, които ся въ нейно вѣдомство.

Единъ правилникъ отъ публична ад-министрація ще опрѣдѣли служебнѣ на губернкитѣ коммисія.

Чл. 146. — Губернската комиссия ред работитъ, които ѝ се прѣиратятъ отъ Главний Сѣвътъ въ прѣдѣлитъ на повѣренство-то, което ѝ е дадено. Тя разгѣжда и расирава венчки въпроси които ѝ сѣ възложени по нѣкой законъ; тя си дава на губернатора заключеніе-то върху венчки въпроси, които той ѝ подложи или възъ които тя мисли, че трѣбува да призове вниманието му въ интересъ на губернията.

Чл. 147. — Губернската комиссия разгѣдва смѣткитъ на губернията. Губернаторътъ е длъженъ да ѝ праца всеки мѣсець подробенъ отчетъ на вѣдомоститъ за заплатитъ, които е издалъ въ прѣмнѣний мѣсець, и които досѣгатъ смѣткитъ на губернията.

Чл. 148. — При отваряннето на всяка обикновена сессия на Главний Сѣвътъ, губернската комиссия му дава единъ докладъ върху венчитъ си дѣла, и му подлага прѣдложения. Кога се отвори Сентемверската сессия, тя му подлага докладъ възъ бюджета който е прѣдложилъ Губернаторътъ. (Слѣдва).

ПОЛИТИЧЕСКИ ПОВІСНИ.

КНЯЗЬ-ТЪ И НАРОДЪ-ТЪ.

Князь Александръ е стигналъ въ столицѣ-та на Княжество-то, и може да е поелъ вече важны-тъ длъжности на възвышено-то си положеніе. Въ този тържественъ случай ний сърадвамы жителитъ на Княжество-то, които за много причини трѣба да ся считатъ честити. И наистинѣ, тѣхно-то освобожденіе ся извърши безъ таква страданія и теглила отъ тѣхнѣ странѣ, каквито прѣтрѣпѣхъ Южнитъ нѣмъ братія. Тѣхнитъ народни прѣдставители, които ся събрахъ въ Търново, ся отличихъ по свободнитъ си разнеканія и по мѣдритъ си заключенія. Болшинство-то ся показа расположено да устѣпнѣ въ нѣкои нѣща на меншинство-то, и меншинство-то най послѣ припознѣ волѣ-та на болшинство-то, и така народътъ ся избави отъ постыдны распри, и единство-то на Народно-то Сѣбрание ся запази.

Трудове-тъ на народнитъ прѣдставители ся увѣнчахъ съ еднодушно-то избирание на единъ Князь, на кого-то личны-тъ способности и високи качества, и на кого-то родны-тъ връски съ нѣкои царствующи семейства даватъ добры надежды за бѣдѣ-то на Българскитъ народъ.

Князь-тъ, отъ кога-то ся избра, посѣти столицы-тъ на Великы-тъ Силы. Отъ венчкы-тъ Дворове той ся пріе съ пріетойнѣ-та на чинъ-тъ му почитъ, и навредъ направи пріятно впечатленіе. Той вече показа въ отношенія-та си къмъ Портѣ-та че той е способенъ да настоява върху права-та си; но въ сѣщо-то врѣме да настоява така благоразумно и така пріятелски, щото да постигне цѣль-та си безъ да произведе враждебности. Негово Высочество, кога-то стигналъ въ Българскѣ землі, вежду ся пріемалъ съ радости и тържества, и така почнува да князува.

Ний ся радвамы че народътъ има днесъ добры надежды за бѣдѣ-то си, и надѣямы ся че венчкы-тъ тѣзи надежды ще ся осѣществятъ. Много ще спомогне, обаче, за това осѣщественіе, ако нийкой отъ насъ не забравя че положеніе-то на Князь-тъ е доста трудно. Негови-тъ Министри и първи служители, колкото и

да сѣ способны, повечето отъ тѣхъ ще бѣдѣтъ неопытни въ новы-тъ си длъжности; и колкото тѣ и да сѣ добры расположени къмъ народно-то добро, неспѣшино повѣкога ще ся случватъ и погрѣшки. Нѣкой не толкова способенъ може да ся назначатъ чиновници, и гражданска-та служба въ много отношенія ще бѣде недостатъчна; но въ настоящи-тъ обстоятелства такыва погрѣшки и недостатъци сѣ неизбежни, колкото ревностны и честны и да сѣ старанія-та на Правителство-то. Това като има прѣдъ очи, нека народътъ не нека повече отколкото настоящи-тъ обстоятелства позволяватъ, но нека сѣрдечно поддържа Правителство-то си, ако то и да ся покаже неспѣрво недостатъчно въ нѣкои отношенія. Ако постепенно тѣзи недостатъци не ся поправятъ, има врѣме и строго да ся критикуватъ.

Положеніе-то на Князь-тъ е мѣчно и по другѣ причини. Народътъ е въздушевитъ днесъ съ желанія и надежды, и той естествено ще ся стреми да ги осѣществи колкото ся може по скоро. Князь-тъ не може да бѣде равнодушенъ къмъ тѣзи народны стремленія; но той не е самостоятеленъ и не може да бѣде свѣсивѣмъ независимъ въ постѣпки-тъ си. Ако той и да ся избра отъ Българскитъ народъ, избраніе-то станѣ споредъ распорѣжданіе-то на Берлинскитъ Договоръ. Той е длъженъ, по нуждѣ, да уважава този Договоръ и да почита Силы-тъ, които го подписахъ. Желателно е народътъ да земе това въ вниманіе, и да не затруднява съ неблагоприятны постѣпки положеніе-то на Княза.

Първа и належаща нужда е да ся довърши устройство-то на вѣтрѣшно-то управление и да ся положатъ на здравѣ основѣ вѣснѣтелны-тъ и другы общеполезны заведенія, и въ това прѣдирѣтіе всѣкой стечестволюбець е длъженъ да участвува споредъ силы-тъ си.

ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

Спектейтара, единъ Англ. вѣстникъ, обнародва слѣдующѣ-тъ допискъ изъ Пловдивъ, който ний давамы съ нѣкои съкращенія:

Голѣмо раздраженіе причини тѣзи дни въ Пловдивъ една новина, която ся раздаде като молніѣ, че Портѣ-та поискала отъ Силы-тъ да ся повика назадъ Князь Богориди, защото посилъ калпакъ и защото отказалъ да издигне Турско-то знаме. Усърдно вѣрвахъ на този слухъ Турцитъ и Гръцитъ; защото и единъ-тъ и другы-тъ, които мисляхъ че сѣ отхожденіе-то на Русскы-тъ и сѣ пріетиганіе-то на Князь Богориди старо-то управление ще ся възвѣрне и тѣ ще постигнатъ властолюбивы-тъ и себелюбivy-тъ си цѣли, сѣ останали измамани въ смѣткѣ-та си. При венчкѣ-то това, Турцитъ още си дрыкатъ и обычатъ да вѣрватъ че ще дойде едно врѣме кога-то тѣ ще ся установятъ помежду Христіанско-то населеніе въ Источнѣ Румелиѣ.

Както и да е, по причинѣ на прѣсканы-тъ слухове азъ намѣрихъ за добръ да понекамъ единъ пріемъ отъ Н. С. Князь Богориди, и желаніе-то ми ся не изпълни. Князь-тъ ми пріе на писалище-то си, и вѣстникитъ, които бѣхъ распріснѣти въ стаѣ-та, показватъ че той не е отъ родъ-тъ на лѣнливцы-тъ. Той бѣше облѣченъ простичко, обхождаше ся свободно, и говореше всѣкога право и откровенно. Слѣдъ като ся поразговоришмы за едно и за друго, дойде думѣ

и азъ го попитахъ: "Тогава, не е истинна това дѣто казватъ че Ваше Прѣвѣсходительство сте намислили да оставите Источнѣ Румелиѣ, и да стоварите отъ себе си товаръ-тъ на Главно-то Управителство?" "Не; никакъ," отговори той. "Азъ нѣмамъ намѣреніе да оставѣмъ, и не желѣмъ да оставѣмъ. Портѣ-та не може да мя повика назадъ, защото азъ сѣмъ назначенъ за петъ години; колкото за Силы-тъ и тѣ не могатъ. Тѣ быхъ могли да мя сѣдятъ, ако бы да прѣстѣпнѣ нѣкой законъ на Органическитъ Уставъ; но въ такъвъ случай не е прѣдвидѣно за нийкой сѣдъ да мя сѣди. Испърво" продължи Князь-тъ, "азъ не желасхъ да поемѣ управление-то на Источнѣ Румелиѣ. Азъ си живѣяхъ твърдѣ спокойно въ Паризъ, и не искахъ да дойдѣ въ Цариградъ, ако Султанъ-тъ и да мя покани нѣколко нѣти. Кога-то ся прѣдложи за Русскѣ-тъ нашѣ да бѣде Главенъ Управителъ на Источнѣ Румелиѣ, Русскы-тъ силно възрази, защото тя желасше щото Главний-тъ Управителъ да бѣде Българинъ. Чини ми ся че съ това тя некаше да ся установи едно начало. Тогава мя притѣснѣхъ да пріемѣ тѣзи службѣ, и азъ ѣхъ пріехъ, съ надеждѣ че ще можъ да съдѣйствувамъ отчасти за миръ-тъ на отечество-то си и на Европѣ. Кога-то отидохъ въ Виенѣ и видѣхъ Контъ Андраши, той ми говори така: "Повече отъ всѣко друго нѣщо, ний желасмъ Русскы-тъ да ся отидѣтъ отъ Источнѣ Румелиѣ и отъ Българіѣ; и выи трѣба да направите венчкѣ за да ускорите отхожденіе-то нѣмъ, и така да прѣдопазите Европейскитъ миръ. Ний некамы миръ," приложи Контъ Андраши; "ний не некамы другѣ войнѣ кога-то бы ся распространила по цѣлѣ Европѣ." Това е така; но кога-то дойдохъ въ Цариградъ Султанъ-тъ ми даде наставленія кога-то отидѣ въ Пловдивъ да си носѣмъ фесъ-тъ и да издигнѣ Турско-то знаме, за знакъ на върховнѣ-та му власть; и ако не некамъ да носѣмъ фесъ, да ся върнѣмъ въ Цариградъ. Кога-то стигнахъ до границѣ-та на Источнѣ Румелиѣ, азъ чухъ че барутъ и крушуми бѣхъ приготвени за мене, ако дойдохъ съ фесъ на главѣ-та. Менѣ прѣдлежеше да рѣшиѣ, ако некахъ да носѣмъ фесъ, или да вървиѣмъ на прѣдъ и да си турѣмъ главѣ-та въ торбѣ-та, или да ся върнѣхъ въ Цариградъ. Ако азъ да ся върнѣхъ назадъ за нищо и никаквы работы, като носаніе-то фесъ, тишина-та на цѣлѣ Европѣ щѣше да ся смутнѣ. Новъ Управителъ щѣше да потрѣба да ся назначи, нови вѣзраженія щѣхъ да възникнатъ отъ странѣ на тѣзи или онѣзи Силѣ, Руско-то заиманіе на Источнѣ Румелиѣ щѣше да ся продължи, и Богъ знае кога щѣхъ да ся оправятъ работы-тъ. Да кажѣмъ кратко, прѣдъ мене прѣдетоеше да послѣшамъ или гласъ-тъ на Европѣ, която желасше по-скоро да ся испраздни Источна Румелиѣ отъ Русскы-тъ, или наставленія-та на Негово Величество Султана, които можяхъ да породятъ войнѣ. Въ Европѣ не разсѣждаватъ както въ Цариградъ, и Европейско-то мнѣніе строго бы мя осѣдило ако азъ нарушихъ миръ-тъ за единъ фесъ. Венчкѣ-то така-то зехъ въ съображеніе, азъ наложихъ калпакъ-тъ, и дойдохъ въ Пловдивъ, дѣто наистинѣ твърдѣ добръ ми пріехъ. Азъ нѣмамъ наклонность къмъ калпакъ-тъ, защото още отъ малъкъ сѣмъ носилъ фесъ, но най-добръ бѣше да прѣдпочетѣмъ калпакъ-тъ защото е Българскы. Така сѣ

що, азъ знаяхъ че Българитъ не бѣхъ приготвени да гледатъ Турско-то знаме, символъ-тъ на Портѣ-то върховенство; но напротивъ, азъ чувахъ че тѣ бѣхъ готови да го раскѣсатъ. Кога-то ся допытахъ отъ Европейскѣ-тъ Комисіѣ, Комисари-тъ отгорихъ че, като знакъ на върховнѣ-та власть на Портѣ-та, Турско-то знаме трѣба да ся издигне, но въ единъ благоврѣменнѣ минутѣ. "То-ва, обаче," по думы-тъ на Комисари-тъ, "бѣше работа помежду Султана и Главний-тъ Управителъ." Тогава азъ поченѣхъ да си мислѣмъ, и видѣхъ че ако да издигнѣхъ знаме-то кога-то ся прочетеше Султановъ-тъ ферманъ, и ако да излѣзеше размиріе, Комисари-тъ щѣхъ да ся обѣрижатъ и да ми кажѣтъ: "Ний само посѣвѣтувахмы да ся издигне Турско-то знаме въ единъ благоврѣменнѣ минутѣ, но сега не бѣше благоврѣменна-та минута." При това, градоначалство-то, духовнитъ начальници, и най-добритъ прѣдставители на народа явно ми казахъ, че ако бы да ся издигне знаме-то, тѣ не щѣтъ да пріежтѣствуватъ. Най-послѣ азъ рѣшихъ да не ся издигна знаме-то, и венчкѣ-то ся свърши мирно и пріятно. Азъ знаѣхъ че въ Цариградъ ми сѣ сѣрдити, но азъ не можъ да пожрѣтувамъ миръ-тъ и добро-то управление за такыва дреболи. Благоврѣменна-та минута кога-то дойде, азъ не издигнѣ Турско-то знаме."

Кога мисли Ваше Прѣвѣсходительство че ще дойде благоврѣменна-та минута? попитахъ азъ. Князь-тъ сви раменѣ, и отговори, "Кой знае; може да дойде нѣкога. Ако Портѣ-та е желаяла да даде такъвъ важность на върховнѣ-та си власть, тя не трѣбваше да ся откаже отъ право-то си да занимае Балканъ-тъ. Отъ другѣ странѣ, ако Портѣ-та да ся опита да завземе Балканскы-тъ проходи съ войскѣ-та си, ти щѣше да ся увлѣче въ новѣ войнѣ съ Русскы-тъ, и въ тѣзи войнѣ, вѣроятнѣ щѣхъ да участвуватъ и Австріѣ и Англіѣ." "Не мислѣмъ," рекохъ азъ на Князь-тъ, че Англіскитъ народъ бы позволилъ на Правителство-то си да стѣпнѣ въ единѣ войнѣ за да ся потѣснатъ Българитъ отъ единѣ Турскѣ войскѣ, или за да ся унищожнѣ скѣпно-искупена-та нѣмъ свобода; на това отгорѣ Князь Богориди не отговори нищо, но само забѣлѣжи че "Правителство-то властвува, и народътъ нѣмаше що да стори." Това като каза, Нег. Прѣвѣсходительство учтиво промѣни разговоръ-тъ, и поченѣ да хвали трудолюбіе-то, нестовность-та, и природны-тъ дарбы на Българы-тъ. . . . Колкото за сѣединеніе-то на Источнѣ Румелиѣ съ Българско-то Княжество, Нег. Прѣвѣсходительство не гледа на това като на едно близко събытіе. "Ако сѣединеніе-то не ся осѣществи наскоро, то надали ме и да ся осѣществи нѣкога." "А зашто?" попитахъ. "Ехъ," отговори Князь-тъ, "Българитъ въ Источнѣ Румелиѣ сѣ много по развити отъ Сѣверны-тъ Българы, и страна-та нѣмъ с много по-богата, тѣи щото сѣ врѣме-тъ ще видятъ че тѣмъ повече изпосѣ да ся останѣтъ съ самоуправна областъ."

ТУРСКА-ТА ВОЕННА СИЛА.

Слѣдующы-тъ любопытны свѣдѣнія отъносительно до Турскѣ-та военнѣ силѣ сѣ обнародвали въ едно Берлинско военнѣ счисаніе:

Число-то на редовны-тъ войскы, които Турціѣ дигнѣла прѣзъ военно-то врѣме отъ 1875 до 1870, достигнѣло до около 752,000 души, отъ които 665,000

были пѣхотини, 31,000 конници, 41,000 артилерійци, и 4,000 научни чиновници. Голѣма часть отъ тѣхъ войнцы сѣ были по-стары отъ 40 години. Въ Европейскѣ Турціи сѣ были употребени 527 баталіона пѣхотнѣ войскѣ, 84 батеріи, и 21 полка конницѣ; и въ Азіатскѣ Турціи, заедно съ постояннѣ-тѣ военнѣ силѣ въ Критѣ, Арабіи, Сиріи, и Багдадѣ, около 280 баталіона, 54 батеріи, и 11 коннически полка. Около 150 баталіона, и повече отъ половинѣ-тѣ артилеріи, сѣ были плѣнени отъ Руссы-тѣ на бойно-то поле; и освѣтъ тѣхъ, 400,000 войнцы сѣ были убиты, ранени, и бѣглецы; така щото въ свѣршѣ-тѣ на войнѣ-тѣ отъ всѣхъ-тѣ войскѣ останѣли само 120,000. Отъ тѣхъ 30,000 сѣ были употребени да защищавѣ Цариградѣ, 10,000 за защитѣ-тѣ на Дарданелы-тѣ, 40,000 на Сърбекѣ-тѣ, Черногорскѣ-тѣ и Гръцкѣ-тѣ границѣ, и 40,000 въ Азіи.

Такъво е было положеніе-то на Турскѣ-тѣ войскѣ когато Османъ паша сѣ повыкалъ да ихъ прѣобразува. Относѣлъ число-то и сѣ увеличило и качество-то и сѣ подобрило съ 90,000 войнцы, които постепенно сѣ завѣржили отъ плѣненіе-то въ Руссіи, но недостатѣкъ отъ средства за поддържаніе на войнцы-тѣ станѣлъ причина да сѣ испратѣ по-старѣ-тѣ войнцы у домовѣ-тѣ си; така щото Турція сега имѣа на военнѣ погѣ повече отъ 150,000 войнцы, които сѣ распоредени така: 18,000 около Цариградѣ, 10,000 въ Чаталджѣ, 30,000 въ мѣста-та испразднени отъ Руссы-тѣ, 25,000 въ Солунѣ, 17,000 въ Албаниѣ, 30,000 на Сърбекѣ-тѣ границѣ, и 30,000 въ Азіи. Спорѣдъ както сега сѣ прѣ-строявала, Турска-та войска ще бѣде раздѣлена на седмѣ тѣла, съ главны етаповѣ въ Цариградѣ, Одринѣ, Витолѣ, Ерзингянѣ, Дамаскѣ, Багдадѣ, и Сана. Въ военно врѣме Турція ще имѣа подѣ расположеніе-то си (заедно съ Египетскы-тѣ редовниці и передовниці) 500,000 души и 888 тона. Тѣхъ сила, обаче, за слѣдуючы-тѣ десетинѣ години не сѣществува само на книгѣ, защото Турція изгуби толкова челоуѣци и толкова военны вещества, щото тя сега не е въ състояніе да пзвѣди на явѣ повече отъ 300,000 войнцы, даже ако събере всѣхъ-тѣ си силы. Относительно до Турскѣ-тѣ флотѣ, и тя е значително отслабила отъ загубы въ послѣднѣ-тѣ войнѣ и отъ продажбы на корабы. Осмѣ голѣми военны кораби — *Лутфи-Джесмиѣ, Сейфи, Семсидирѣ, Иш-кодра, Подгорица, Сюниѣ, Мерзина и Сирендѣ* — отъ които петъ бѣхъ броняни, сѣ были или потопени или плѣнени; и девѣтъ кораби на Дунавскѣ-тѣ флотицѣ, съ нѣколко прѣносительны корабѣта, сѣ отписани вече отъ Флотнѣ-тѣ Лнетѣ, ако и да не е явно що сѣ станѣли. Петъ другы кораби на Черноморскѣ-тѣ флотѣ сѣ были повредени отъ торпиль, или отъ огъня на Рускы-тѣ батеріи, и три другы броняни кораби, именно *Хамидѣ, Бирдѣси Шерифѣ и Пешѣ-и-Шевкетѣ*, сѣ продадѣхъ на Англіи.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Н. В. Българскый князь Александръ І като прѣстигилъ въ Варѣ издалъ слѣдующѣ-тѣ прокламаціи кѣмъ народѣ-тѣ:

Достолюбезни ми и драги съотечественниці!

Избранъ единодушно отъ Българскый народѣ на княжескый прѣтолъ, азъ стѣ-

пямъ сега на драгѣ-тѣ ми и любезнѣ Българскѣ-тѣ земѣ. Въ тѣхъ тѣржественнѣ за мене минутѣ азъ съмъ прѣиспѣлненъ съ силно желаніе да искажѣ часть по-скоро на моето ново отечество, че като дълбоко съзнавамъ всѣхъ-тѣ святостѣ на обязанности-тѣ, които народна-та воля възложи на мене, готовъ съмъ да посвятѣмъ напълно и безкраино всѣхъ-тѣ си силы за щастіе-то на Българскѣ-тѣ земѣ, кѣто отъ сега става и мое отечество.

Прѣди да стигнѣ въ повѣ-тѣ столѣцѣ и да поемѣ управление-то на Княжество-то, почитамъ за священный длѣжностъ да принесѣмъ въ Търново тѣржественно клѣтвѣ прѣдъ Народно-то Събраніе, кѣто мя избра на Българскый прѣтолъ.

Като обявлявамъ на Българскый народѣ, че съмъ вече прѣстигилъ въ Княжество-то, моѣмъ Всевышняго да благослови мои-тѣ начинанія. Укрѣпвамъ сѣ съ надѣждѣ че въ высоко-то родолюбіе на народа ще наидѣмъ якѣ подпоркѣ и съдѣйствиѣ въ трудовѣ-тѣ си за добротѣ на земѣ-тѣ, на коѣто отсега така горѣчно и сѣречно посвѣщавамъ всѣхъ-тѣ си животѣ.

Да ми помага Богъ Вседѣржатель!
Александръ.

Морнингъ Постъ, Англ. вѣстникѣ, като споменува за прѣобразованія-та, които Мидхатъ паша, Управитель-тѣ на Сиріи, прѣдложилъ на одобреніе-то на Высоко-тѣ Портѣ, казва: "Вѣроятно е, ако напѣтиж не е вѣрно, че Султанъ-тѣ и Министри-тѣ му сѣ приготвени да прѣемѣтъ сѣречно Мидхатъ пашовы-тѣ прѣобразователны кроежы, и искренно да му помагѣтъ въ ошществленіе-то имѣ. Англія, отъ своѣхъ странѣ, имѣа не само право но и длѣжностъ да обрѣща непрѣстанно вниманіе-то на Турекѣ-то Правителство върху повѣлительнѣ-тѣ нуждѣ да промѣни съвършенно вѣтрѣшно-то си управленіе. Чрѣзъ Англо-Турскый-тѣ Договоръ нѣмъ придобыхмы отъ Султана едно обѣщаніе че прѣобразованія ще сѣ въведѣтъ въ управленіе-то на области-тѣ които Англія взѣ върху себе си да брани отъ вънкашно нашествіе. Това не е едно праздно обѣщаніе отъ странѣ-тѣ на Султана. То е едно тѣржественно задѣлженіе, едно здраво обѣзательство, чрѣзъ кѣсто Султанъ-тѣ прѣдпріема да даде по-добро управленіе на Азіатскы-тѣ си подданици ерѣщо порѣчителство-то кѣсто Англія му даде за обезпеченіе-то на Азіатскы-тѣ му владѣнія. Единъ добръ случай сѣ прѣдѣта сега на Султана за да почене да въвожа единъ новъ редѣ на работы-тѣ, като укрѣпи рѣцѣ-тѣ на пашѣ-тѣ (дума-та е за Мидхата) коѣто стои на чело на опѣзи Туркы дѣржавниці, които припознаватъ нуждѣ-тѣ да сѣ освободѣтъ отъ прѣданія-та на Турекѣ-то Правителство и да съгласѣтъ интересы-тѣ на царѣ-тѣ съ интересы-тѣ на подданицы-тѣ му. Султанъ-тѣ, трѣба да сѣ надѣямы, не ще испустне този добръ случай.

Равенство на права-та и длѣжности-тѣ въ Турціи. — Важнѣ извѣсти, прѣди нѣколко деня, че 183 новы назначенія станѣли въ сѣдебно-то управленіе. Тѣхъ назначенія трѣба да сѣ прѣемѣтъ, казва *А. Хералдъ* като прѣвъ показалецѣ на прѣобразователны-тѣ намѣренія на дневнѣ-тѣ Турекы Кабинетѣ, и нѣмъ сѣ приготвѣмы да ги разгледамы едно по едно, но трѣба ни ошѣ малко врѣме за да съберемъ достатѣчны свѣдѣнія за характеры-тѣ и досегашный-тѣ животѣ на

тѣхъ 183 лица. Сега ще забѣлѣжимъ само че Высока-та Порта е припознала за едно ново Правителственно начало, че права-та и длѣжности-тѣ на вѣнчы-тѣ племена и вѣры въ дѣржавѣ-тѣ сѣ равны; и това ново начало е было прѣдѣ очѣ-тѣ на Кабинетѣ-тѣ отъ мѣсецы на-самъ. Единъ знакѣ за усвояваніе-то на това начало на равенство е едно по-равномѣрно раздаваніе на Правителственны-тѣ службы, така щото вѣрко племе и вѣрко вѣроисповѣданіе да може да участвува както му сѣ пада въ управленіе-то на дѣржавѣ-тѣ. Като прѣгледахмы лпѣтѣ-тѣ на горѣпоменѣхъ-тѣ назначенія, нѣмъ останѣхмы смѣяни. Отъ 183 ново-назначени чиновници, 166 сѣ Турци, 9 Арменци, 3 Гръци, 3 Сирійци, и 2 Българи.

Албанскы-тѣ Мюсулманскы делегати които неотдавна посѣтихъ разны-тѣ Европейскы-тѣ столицы, и които сега сѣ намиратъ въ Цариградѣ, сѣ повыкали за-вѣчера на Высоко-тѣ Портѣ въ едно засѣданіе на Министерскый-тѣ свѣтъ, за да сѣ распытѣтъ за нѣкои работы.

Пипятъ отъ Букурѣщѣ на *Политическѣ Кореспонденсѣ*: "Сѣбаряніе-то на Руссенскы-тѣ, Варненскы-тѣ и Видинскы-тѣ крѣпости слѣдва бѣрже. Спорѣдъ офѣціалны извѣстія, вѣнчы-тѣ вънкашны укрѣпленія вече не сѣществувѣтъ. Рѣчества-та на тѣхъ крѣпости и укрѣпленія сѣ оставѣтъ на жители-тѣ, за да сѣ употребѣтъ въ построяваніе-то на кѣщы или на цѣтница.

Ако трѣба да повѣрѣмы, казва *А. Хералдъ*, на послѣднѣ-тѣ новины отъ Источнѣ Румеліи, Алеко паша, и Българскы-тѣ членове на Административный-тѣ Свѣтъ, желѣжтъ да ограничатъ за на-прѣдъ назначенія-та на Правителственны-тѣ служители върху туземцы на области-тѣ, и така да исклучѣтъ чужденцы-тѣ, какъто и да сѣ тѣхны-тѣ достоинства. Министри-тѣ на Просвѣщеніе-то и на Общѣ-тѣ Сграды, Груевъ и Вѣлковичъ, и двама-та сѣ Българи. Шенне сѣ че ще сѣ направѣ едно усиліе за да сѣ отмѣнятъ отъ службы-тѣ си трѣма-та или четирѣма-та Европейци, на които вече сѣ сѣ вѣрили высокы службы. *Филипполуисъ*, въ послѣднѣ-тѣ си брой забѣлѣжава, като нѣщо достойно за забѣлѣжаніе, че наименованіе-то на Г. Шмидъ за Управитель на Финанци-тѣ ошѣ не было подложено на одобреніе-то на Портѣ-тѣ. Това казва *А. Хералдъ*.

Ако и да е желателно, ще кажемъ нѣмъ, щото Главный-тѣ Управитель на Источнѣ Румеліи да задѣржи привѣрженно въ службѣ нѣкои опытни Европейцы, не ще бѣде чудно ако той намѣри и назначи туземцы, които да сѣ така сѣмѣ опытни и по-интересующи сѣ въ прѣусѣваніе-то на странѣ-тѣ.

Фотографія-та, казва Англіискый-тѣ вѣстникѣ *Труѣдъ*, имѣа свои-тѣ неугоды. "Единъ нашъ пріятель, коѣто иде отъ Египетѣ, ни казва че момчѣта-та въ Канѣ именуваѣтъ магарѣта-та си съ и-мѣза-та не само на отличны-тѣ ни мѣжѣ, но и на опѣзи хубавици на които портрѣти-тѣ красѣтъ прозорцы-тѣ на продавниці-тѣ ни. Той едно по друго яздѣлъ Г-жѣ Лангтри, Г-жѣ Лонсейлъ, Г-цѣ Хуилѣръ, и Г-цѣ Уестъ. Послѣ той сѣ качѣлъ на Сѣръ Ст. Нордкотъ, но тѣсѣа магарѣ, коѣто инакъ стѣпѣло добръ, было много лѣниво въ ешѣнѣ-тѣ си. Най послѣ той изредѣлъ и другы-тѣ

многознамениты магарѣта. Пріятель-ни съѣзѣува Англіискѣ-то Правителство да протестира противъ това криво употребленіе на знамениты-тѣ Англіискы магарѣта въ Египетѣ, и показѣа на Лордъ Бикѣнфилда, ако не сѣ е уморилъ отъ "духовитѣ-тѣ си чуждестраннѣ помысли," единъ добръ случай за да употребѣа высока-то си вліяніе.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕНЕШНИ

Londonъ, 28 Юній. — Въ слово-то на едно дипломатическо угощеніе Лордъ Салисберѣ каза че Турекѣ-то Правителство е испѣлнило вече Берлинскый Договоръ въ главны-тѣ му точки. Слы-тѣ единодушно желѣжтъ да поддѣжѣтъ мирѣ-тѣ. Турція, ведѣтъжѣ кѣто прѣобразува, трѣба да задѣржи важны-тѣ си положенія въ Средиземно море. Въ заключеніе, Лордъ Салисберѣ похвали добродѣтели-тѣ на Турцы-тѣ, и сѣ надѣе че злоупотребленія-та въ Турціи ще прѣстанѣтъ.

С. Петербургъ, 28 Юній. — Русскы чиновници въ Българскѣ-тѣ службѣ сѣ понскали волю да сѣ завѣршатъ въ Руссіи.

Londonъ, 29 Юній. — Силы-тѣ съкупно сѣ налегѣли Руманскѣ-то Правителство да обезпѣчи въ Руманіи, съгласно съ 44 членѣ на Берлинскый-тѣ Договоръ, гражданско и религіозно равенство.

Чизлѣхрѣстъ, 30 Юній. — Днесъ ту сѣ извърши единъ религіозенъ образъ при погребеніе-то на Князь Л. Наполеона. Присѣдѣствуваѣхъ Англіиска-та Царица, членове-тѣ на царекѣ-то сѣмѣство, разны отдѣленія войскѣ и множество Френци.

Пловдивъ, 1 Юлій. — Послѣднѣ Русскы войскы трѣхъ-тѣ днесъ сѣ стѣпѣтъ си. Директори-тѣ на Административный Свѣтъ, духовенство-то и множество жители отъ градѣ-тѣ и отъ прѣдѣстѣ-та му отидохъ на стѣнциѣ-тѣ желѣзницѣ-тѣ да ги испратѣтъ.

Londonъ, 2 Юлій. — Въ Камарѣ-тѣ Лордове-тѣ, Лордъ Салисберѣ каза, че отговоръ на едно пытаніе, че ни еденъ Русскы войникѣ не остаѣа въ Руманіи и че Рускы-тѣ войскы, които сѣ нахѣратъ ошѣ на западѣ отъ Прутѣ, сѣ отпратѣли бѣрже кѣмъ Варѣ и Брѣгасѣ, за да сѣ отидѣтъ. Лордъ Салисберѣ склочи, като каза, че послѣднѣ-тѣ Русскы войникѣ е оставѣлъ Пловдивъ вече.

Атина, 3 Юлій. — Г. Брайла, вторый Гръцкый комисарѣнтъ за поправленіе-то Гръцкѣ-тѣ границѣ, трѣва днесъ въ Цариградѣ.

Londonъ, 3 Юлій. — *Дейли Телеграфъ* извѣстѣа че Англія одобряѣа отказаніе-то на Портѣ-тѣ да отѣстѣни Янына въ Гръціи.

Текуща-та цѣна на пары-тѣ
Отъ 100 гроша Т. лира.

	Гр.		Гр.
Меджидѣ	106.	Рускы полѣ	8
Бешликъ	114.30	Наполеонъ	8
Бакѣръ	260.	Кремицъ . . .	50
Кайме	1,315.	Англ. лира	100

Консолидѣ гр. 12
Акціи на Румел. желѣзницѣ фр. 45
4 Юлій 1879.

Издаѣа сѣ отъ Американскѣ-то Евангелистѣ
Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ
Въ Американѣ-Ханѣ.

Въ Печатницѣ-тѣ на А. Х. Бояджіѣ